

[J. K. Hansen]

kjær aldrig i den tid, hun sad i regeringen, har drøftet denne sag i et eller andet regeringsudvalg. Det må da have været tilfældet. Med det kendskab jeg har til, hvordan udvalgene i regeringen er sammensat, må fru Lone Dybkjær da have været med i nogle drøftelser.

Vi bemærkede naturligvis alle sammen fru Lone Dybkjærs indlæg i valgkampen om en fast forbindelse over Øresund. Måske havde fru Lone Dybkjær i tankerne, at hun ville træde ud af regeringen – hvad ved jeg? – og det var en af grundene til det. Men altså, fru Lone Dybkjær må dog have drøftet denne sag, når nu man taler om, at man er holdt udenfor. Så jeg kan altså ikke forstå, at man kan have siddet i hvert fald hele det sidste år i regeringen uden at have drøftet denne sag.

Må jeg så komme med en bemærkning til det, som fru Lone Dybkjær sagde om, at man også bør tale med de mennesker, det går ud over. Jeg er helt sikker på, at det er Tårnbyområdet, fru Lone Dybkjær hentyder til, og jeg ved i hvert fald, at vi i Socialdemokratiet har talt en hel del med menneskene ude i Tårnby, og vi drøfter fortsat gerne med dem, om vi kan finde nogle løsninger, hvor de bliver generet mindre.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Arne Melchior vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at jeg som miljøminister prøvede at administrere beslutningen om Storebælt så loyalt, det overhovedet var muligt. Det følte jeg var min opgave, da jeg sad i regeringen.

Til hr. Nyrup Rasmussen vil jeg sige, at selvfølgelig er det o.k. for Socialdemokratiet at få Socialdemokratiets politik igennem. Jeg troede bare, at Socialdemokratiets politik også var en miljøpolitik. Og det fremgår helt klart af dagsordenen, at det er det ikke.

Det, at miljøet i hovedstaden skal tilgodeses, tilgodeser altså ikke hele miljøet. Miljøet i hovedstaden er ikke hele Danmark, og det er sådan set totaliteten, vi går efter. Vi går efter Øresund, vi går efter Østersøen, vi går efter luftforurening, og vi går efter miljøet i hovedstaden osv. Og jeg læste klart op af dagsordenen. Der står om miljøet, at det skal generes mindst muligt, mens regeringen virkelig har snor i det med økonomien: der skal i hvert fald ikke statsudgifter til. Og så skal jeg love og garantere for, at det ikke kan komme til at hænge sammen, med-

mindre trafikken øges. Og så går det ud over miljøet.

Selvfølgerlig kan man sige, at det generes mindst muligt under de forudsætninger, der er, nemlig at økonomien går forud for alt. Men lad dog så være med i valgkampen at sige noget om, at miljøet går forud for alt.

Jeg har jo skrevet offentligt og sagt offentligt, at jeg sad i et regeringsudvalg. Det sagde jeg også i mit første indlæg. Også som regeringsmedlem var jeg med til at klargøre beslutningsgrundlaget for en sådan kombineret forbindelse. Der er dog et par ting, jeg godt vil understrege: Rapporterne var ikke færdige, da Det Radikale Venstre trådte ud af regeringen. Vi vidste noget om de rapporter, men de var ikke færdige, og derfor vidste vi også, at der ville være problemer med økonomien. De var altså ikke klaret, og derfor er det jo fint, at disse miljørapporter kommer senest med en anlægslov.

Det, der er afgørende, er, at der ikke er en anlægslov – rapporterne er dog kommet – men der er en aftale. Normalt ville proceduren dog være, at man fremlagde en anlægslov, og så tog man en diskussion, og så lavede man en aftale.

Derfor er der ikke noget fordækt eller skjult i det. Jeg har sagt, at jeg sad i det regeringsudvalg, og jeg har sagt, hvad proceduren i det regeringsudvalg var.

Jeg har oven i købet i den socialdemokratiske avis skrevet, at der var en dobbeltprocedure, nemlig at jeg som miljøminister varetog nogle interesser i sammenhæng med miljøet og en klargøring af beslutningsgrundlaget, og at den radikale gruppe i øvrigt korresponderede med regeringen som sådan om hele beslutningsgrundlaget.

Der er ikke noget fordækt eller hemmeligt i det. Det afgørende er, at rapporterne ikke var færdige, anlægsloven var ikke udarbejdet, og det er derfor, vi kan sige, som vi kan i dag.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at Det Radikale Venstre markerede under debatten i januar 1990, at vi var tilhængere af en fast forbindelse, men naturligvis ikke for enhver pris. Miljøet skulle gå forud for økonomien.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Nyrup Rasmussen sagde, at man ikke skulle bebrejde Socialdemokratiet, at det gennemfører Socialdemokratiets politik. Jamen